

Узагальнюючи викладене, можна зробити такі висновки:

- безробіття вважається, з одного боку, важливим стимулятором працюючого населення, а з іншого - великим суспільним злом;
- всі економічно розвинуті країни прикладають багато зусиль для подолання безробіття, але жодній з них ще не вдалося ліквідувати його повністю;
- для вирішення проблем безробіття треба докорінно змінювати політику зайнятості. Не можна сьогодні пасивно стримувати безробіття;
- тільки цілеспрямоване активне підвищення рівня зайнятості населення на діючих і на знову створюваних високоєфективних робочих місцях допоможе вивести економіку з глухого кута корупції.

Список використаних джерел

1. Безробіття в Україні: теоретичні та практичні аспекти / М. С. Бріль, І. В. Пивавар // Бізнес Інформ. 2016. № 2. С. 208-213.
2. Яррова Л.Г. Аналіз рівня безробіття в Україні та напрямки його подолання // Глобальні та національні проблеми економіки. Миколаївський національний університет імені В.О.Сухомлинського. Електронне наукове фахове видання. № 10, 2016. С. 752-755.
3. . Безробіття: стан, тенденції, загрози та шляхи його подолання в Україні / О. М. Денисюк // Проблеми і перспективи економіки та упр.. 2015. № 3. С. 28-33.
4. Закон України Про запобігання корупції URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

Кличков Андрій Олексійович,

ад'юнкту відділу докторантури та ад'юнктури
Національної академії внутрішніх справ

АСПЕКТИ ПОДАННЯ ДЕКЛАРАЦІЙ РОДИЧАМИ ОСІБ, ЩО ВИЗНАНІ ЗНИКЛИМИ БЕЗВІСТИ

Відповідно до статті 1 Закону України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти» № 2505-VIII від 12.07.2018 (далі - Закон № 2505-VIII) особою, зниклою безвісти вважається фізична особа, стосовно якої немає відомостей про її місцеперебування на момент подання заявником заяви про її розшук, особою, зниклою безвісти у зв'язку зі збройним конфліктом є особа, яка зникла безвісти в зоні збройного конфлікту під час проходження нею військової служби або за будь-яких інших обставин, що підтверджують факт перебування особи у цій зоні, а особою, зниклою безвісти за особливих обставин, є особа, яка зникла безвісти у зв'язку зі збройним конфліктом, воєнними діями, заврушеннями всередині держави або у зв'язку з надзвичайними ситуаціями природного чи техногенного характеру або іншими подіями, що можуть спричинити масову загибель людей.

Родичами таких осіб, відповідно до норм Закону є батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, брати та сестри, дід,

баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, усиновлювач, усиновлений, опікун, піклувальник, особа, яка перебуває під опікою чи піклуванням, а також, для цілей цього Закону, чоловік, дружина та особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки;

Особа, вважається зниклою безвісти з моменту подання заявником заяви про факт зникнення особи безвісти та її розшук або у разі офіційного прийняття рішенням суду до моменту припинення її розшуку.

Відповідно до частини четвертої статті 4 Закону № 2505-УІІ якщо особа, зникла безвісти, оголошена померлою, але її місцеперебування, місце поховання чи місцезнаходження її останків не встановлено, проведення розшуку такої особи в розумінні Закону не припиняється до встановлення її місцеперебування, місця поховання чи місцезнаходження її останків.

Правовими наслідками набуття правового статусу особи, зниклої безвісти відповідно до статті 8 Закону № 2505-УІІ набуття правового статусу особи, зниклої безвісти, не зменшує обсяг цивільної правоздатності такої особи.

З моменту внесення даних про особу, зниклу безвісти, до Єдиного реєстру досудових розслідувань над майном такої особи може бути встановлено опіку в порядку, передбаченому Цивільним кодексом України. Опікун над майном особи, зниклої безвісти, здійснює управління цим майном, а також забезпечує виконання зобов'язань такої особи за рахунок цього майна.

Набуття правового статусу особи, зниклої безвісти також не змінює її сімейного стану до моменту розірвання шлюбу за заявою другого з подружжя внаслідок визнання особи безвісно відсутньою або до моменту оголошення такої особи померлою.

За особою, зниклою безвісти, зберігаються місце роботи та займана посада, але не більш як до моменту визнання її безвісно відсутньою чи оголошення померлою у порядку, встановленому законодавством.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про запобігання корупції» № 1700-УІІ у редакції від 18.10.2019 (далі - Закон № 1700-УІІ), членами сім'ї суб'єкта декларування вважаються: особа, яка перебуває у шлюбі із суб'єктом декларування (чоловік/дружина), незалежно від їх спільного проживання, тобто його чоловік/дружина, якщо шлюб між ними офіційно не розірвано (навіть якщо особи спільно не проживають, не пов'язані спільним побутом тощо), а також діти, у тому числі повнолітні; батьки, особи, які перебувають під опікою і піклуванням; будь-які інші особи, у тому числі особи, які спільно проживають із суб'єктом декларування, але не перебувають з ним у шлюбі у випадку наявності сукупності таких ознак як спільне проживання, пов'язаність спільним побутом та наявність взаємних прав та обов'язків (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних) із суб'єктом декларування.

В декларації виключається інформація про членів сім'ї станом на

звітнього періоду особа спільно проживала із суб'єктом декларування, була пов'язана з ним спільним побутом та мала взаємні права та обов'язки, але таке спільне проживання було припинено станом на останній день звітнього періоду, то особа не вважається членом сім'ї суб'єкта декларування й інформація про неї в декларації не відображається.

Отже з переліченого можна зробити висновок, що суб'єкт декларування зобов'язаний подавати в своїй декларації інформацію щодо члена сім'ї (родича), навіть якщо він визнаний безвісно відсутньою особою і протягом всього періоду її розшуку, й у разі офіційного прийняття рішенням суду до моменту припинення її розшуку, та навіть тоді коли особа оголошена померлою, але її місцеперебування, місце поховання чи місцезнаходження її останків не встановлено.

Проте, суб'єкт декларування може не володіти або володіти неповною інформацією щодо майна, зобов'язань та іншої інформації, яка є обов'язковою для повноцінного заповнення декларації.

У такому випадку суб'єкт декларування не має іншого вибору як обирати у відповідних полях електронної форми декларації помітку «Член сім'ї не надав інформації» або «Не відомо».

Якщо члену сім'ї відповідна інформація не відома і вона не може бути ним отримана із офіційних джерел (наприклад, правовстановлюючі документи, відповідні державні реєстри), то у відповідних полях електронної форми декларації слід обрати помітку «Не відомо» (якщо така помітка доступна у відповідному полі згідно з Технічними вимогами до полів форми декларації осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, що затверджуються Національним агентством з питань запобігання корупції).

Відповідно до частини сьомої статті 46 Закон № 1700-УП у разі відмови члена сім'ї суб'єкта декларування надати будь-які відомості чи їх частину для заповнення декларації суб'єкт декларування зобов'язаний зазначити про це в декларації, відобразивши всю відому йому інформацію про такого члена сім'ї, що відповідно до абзацу четвертого частини 1 статті 50 вказаного закону є підставою для проведення Національним агентством з питань запобігання корупції повної перевірки декларації.

Суб'єкт декларування не несе відповідальності за ненадання інформації членом сім'ї. Адміністративна та кримінальна відповідальність передбачена законодавством за подання суб'єктом декларування «завідомо недостовірних» відомостей. Тож якщо недостовірні відомості, які були зазначені в декларації, були надані суб'єкту декларування членом його сім'ї, то відповідальність декларанта може настати лише в тому разі, коли суб'єкт декларування усвідомлював недостовірність таких відомостей, але попри це свідомо зазначив їх у декларації.

Відповідно до положень законодавства про адміністративну та кримінальну відповідальність, карається виключно подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей. При цьому

декларування, а не членів його сім'ї чи інших осіб, які надали інформацію для заповнення в декларації. Отже, суб'єкт декларування не може бути притягнений до відповідальності за подання в декларації недостовірних відомостей, які були надані йому членом сім'ї, якщо суб'єкту декларування не було відомо про недостовірність таких відомостей на момент подання декларації.

Проте, зазначення в декларації завідомо недостовірних відомостей може тягнути за собою дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність.

Адміністративна відповідальність передбачена [статтею 172⁶ Кодексу України про адміністративні правопорушення](#) за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 250 мінімальних заробітних плат.

[Статтею 366¹ Кримінального кодексу України](#) передбачено кримінальну відповідальність за подання завідомо недостовірних відомостей у декларації. При цьому відповідальність за цією статтею за подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, настає у випадку, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму понад 250 мінімальних заробітних плат.

У разі подання завідомо недостовірних відомостей стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму менше 100 мінімальних заробітних плат, до суб'єкта декларування може бути застосовано дисциплінарну відповідальність.

Вказане вище призводить на нашу думку до колізії, так як суб'єкт декларування обов'язково повинен вказати інформацію щодо члена сім'ї в е-декларатії, проте він може вказати завідомо недостовірні відомості (з умислом) через те, що може не володіти повноцінною інформацією щодо відомостей, які необхідні для заповнення такої декларації.

Список використаних джерел

1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2505-19>.
2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1700-18>.
3. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z0201-17>.
4. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2019/04/18-1.pdf>.
5. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/departament-perevirky-deklaratsij-ta-monitoringu-sposobu-zhyttya/metodychni-rekomendatsiyi-sub-yektam-deklaruvannya>.